

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **J. H.**, nar. xxx, bytem xxx, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 20.11.2013 č.j. 600 412 7085/315-AHO, o **invalidním důchodu**,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení **se** pro vady řízení **zrušuje** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 65,- Kč do 30-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 20.11.2013 č.j. 600 412 7085/315-AHO žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení potvrdila svá rozhodnutí č.j. 600 412 7085 vydaná pod č. I. a č. II. ze dne 9.9.2013.

Žalobce proti shora uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu, ve které uvedl, že mu podle rozhodnutí žalované ze dne 20.11.2013 byly vypláceny první dvě splátky od 20.8.2010 až 19.10.2010 a 20.9.2010 až 19.10.2010, přičemž na základě rozhodnutí OSSZ Karviná ze dne 12.8.2010 mu byl odebrán invalidní důchod třetího stupně a nebyl mu přiznán invalidní důchod žádný, bez specifikace data odebrání důchodu. Návazně rozhodnutím žalované ze dne 3.9.2010 mu byl odebrán invalidní „důchod od 20.10.2010 a zbývajících 10 splátek za období 20.10.2010 až 19.8.2011 invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně pro invaliditu stupně III.“ mu bylo přiznáno rozhodnutím žalované pod č. I. Žalobci jsou nejasné první dvě splátky s ohledem na obě rozhodnutí žalované, a proto podává žalobu s žádostí o prozkoumání jejich správnosti.

Žalovaná se k žalobě žalobce vyjádřila tak, že jejím rozhodnutím vydaným pod č. I. ze dne 9.9.2013 byl žalobci zvýšen invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně od 20.10.2010 do 19.8.2011, neboť posudkem OSSZ Karviná vydaným dnem 12.8.2010 v rámci první kontrolní lékařské prohlídky konané po roce 2009 a opravného posudku ze dne 13.7.2011 byl žalobce uznán invalidní v prvním stupni nikoliv již ve stupni třetím. Na místo invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně mu náležel invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Podle článku II. bodu 13, věty první zákona č. 306/2008 Sb. platí, že byl-li invalidní důchod přiznán před 1.1.2010 a při první KLP konané po roce 2009 je zjištěn takový stupeň invalidity, jenž má za následek snížení výše invalidního důchodu, sníží se výše invalidního důchodu až od 13. splátky tohoto důchodu po dni konání této KLP. Od 20.8.2011 se výše invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně vypláceného ve výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně snižuje na výši invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně. Nadále náleží důchod pro invaliditu prvního stupně. Rozhodnutím vydaným pod č. II. z téhož dne se žalobci snižuje od 20.10.2013 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně na částku 6.339,- Kč měsíčně, neboť u žalobce došlo ke změně stupně invalidity, když je do 19.10.2010 invalidní pro invaliditu třetího stupně a od 20.10.2010 již jen v prvním stupni, nejde o zánik a nový vznik. Žalobci měl náležet invalidní důchod pro invaliditu v této výši odpovídající uznanému stupni invalidity již od 13. splátky, tj. od 20.8.2011, ČSSZ však provádí úpravu výše důchodu „až od běžné splátky, tj. od 10/13“.

Z obsahu rozhodnutí žalované ze dne 9.9.2013 vydaného pod č. I. krajský soud zjistil, že tímto rozhodnutím žalovaná podle ust. § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zvýšila žalobci od 20.10.2010 do 19.8.2011 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně činí 13.460,- Kč měsíčně. Podle nařízení vlády č. 281/2010 Sb. se od ledna 2011 zvyšuje procentní výměra invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně na 11.731,- Kč měsíčně a základní výměra invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně na 2.230,- Kč měsíčně. Celkem náleží 13.961,- Kč měsíčně. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaná odcitovala ust. § 56 odst. 1 písm. b) zákona o důchodovém pojištění a ust. § 39 odst. 2 téhož zákona. Poté v odůvodnění uvedla, že „podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná vydaného dne 12.8.2010 v rámci první kontrolní lékařské prohlídky konané po roce 2009, tj. konané dne 12.8.2010, a dle opravného posudku ze dne 13.7.2011 byl účastník řízení podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění uznán invalidním pro invaliditu prvního stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla o 35%. Z tohoto důvodu náležel na místo invalidního důchodu pro invaliditu třetího

stupně invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně“. V další části odůvodnění odcitovala žalovaná článek II. bod 13, větu první zákona č. 306/2008 Sb. a uvedla, že „od 20.8.2011 se výše invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně vypláceného ve výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně snižuje na výši invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně. Nadále náleží invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně“.

Z dalšího rozhodnutí žalované ze dne 9.9.2013 vydaného pod č. II. uvedla žalovaná ve výroku tohoto rozhodnutí, že podle ust. § 56 odst. 1, písm. c) zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále „zdp“) se žalobci od 20.10.2013 snižuje invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně a že invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně činí 6.339,- Kč měsíčně. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaná odcitovala ust. § 56 odst. 1, písm. c) zákona o důchodovém pojištění a uvedla, že „dle ust. § 39 odst. 2, písm. c) zákona č. 155/1995 Sb. byl účastník řízení do 19.10.2010 invalidní pro invaliditu třetího stupně a od 20.10.2010 je dle ust. § 39 odst. 2, písm. a) nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, jedná se tak o změnu stupně invalidity, nikoliv o zánik a nový vznik invalidity a to ve vztahu k aplikaci ust. čl. II., bodu 13 zákona č. 306/2008 Sb.“. Dále žalovaná odcitovala ust. § 43 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění, ust. § 41 odst. 2 téhož zákona a uvedla, že od 13. splátky invalidního důchodu splatné po dni konání této kontrolní lékařské prohlídky, tj. od 20.8.2011, se výše invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně náležející dosud podle čl. II., bodu 13, věty první zákona č. 306/2008 Sb. ve výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně snižuje na výši invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně. V odůvodnění se pak dále uvádí způsob výpočtu výše invalidního důchodu, který náleží žalobci od 13. splátky, tj. od 20.8.2011 pro invaliditu prvního stupně ve výši 6.140,- Kč měsíčně.

Rozhodnutí žalované ze dne 9.9.2013 vydaná pod č. I. a č. II. jsou nepřezkoumatelná.

Žalovaná, jakožto správní orgán, je v řízení o důchodových dávkách vázána správním řádem, pokud zákon č. 582/1991 Sb. ve znění pozdějších předpisů nestanoví jinak (ust. § 108 zákona č. 582/1991 Sb.). Ustanovením § 68 správního řádu účinného od 1.1.2006 (zákona č. 500/2004 Sb.) jsou dány náležitosti správního rozhodnutí. Těmito náležitostmi jsou výrok, odůvodnění a poučení účastníků správního řízení. Podle odst. 2 věty první citovaného zákonného ustanovení ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno a označení účastníků podle § 27 odst. 1.

Jak vyplývá ze shora uvedeného rozhodnutí č. I., žalovaná jej v daném případě odůvodnila ust. § 56 odst. 1, písm. b) zák. č. 155/1995 Sb. Podle tohoto ustanovení zjistí-li se, že důchod byl přiznán nebo je vyplácen v nižší částce, než v jaké náleží, nebo byl neprávem odepřen, anebo byl přiznán od pozdějšího data, než od jakého náleží, důchod se zvýší nebo přizná, a to ode dne, od něhož důchod nebo jeho zvýšení náleží. Toto ustanovení se vztahuje na případy dodatečného zjištění již v minulosti existujících skutečností spočívajících v nesprávné výši poskytované důchodové dávky či případu jejího odepření neprávem. Toto ustanovení tedy není přílehlavé na situaci, kdy žalovaná dodatečně mínila svým rozhodnutím upravit žalobci výši invalidního důchodu, která mu náležela v souvislosti s uplatněním článku II. bodu 13, věty první zákona č. 306/2008 Sb., který se vztahuje na případy

přiznaných plných invalidních důchodů před 1.1.2010, kdy při první kontrolní lékařské prohlídce konané po roce 2009 je zjištěn stupeň invalidity, který má za následek snížení výše invalidního důchodu. V takovém případě se dle tohoto článku sníží výše invalidní důchodu až od 13. splátky tohoto důchodu splatné po dni konání této prohlídky. Nepřiléhavé je použití tohoto zákonného ustanovení proto, že z obsahu dávkového spisu vyplynulo, že rozhodnutím ze dne 3.9.2010 žalovaná původně od 20.10.2010 odňala žalobci invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně, neboť již nebyl shledán posudkem OSSZ Karviná ze dne 12.8.2010 invalidním. Toto rozhodnutí bylo potvrzeno rozhodnutím o námitkách ze dne 28.2.2011, které bylo zrušeno rozsudkem krajského soudu ze dne 25.8.2011 na základě posudku PK MPSV ČR, dle kterého nastala u žalobce změna invalidity na invaliditu prvního stupně od data 20.10.2010. Žalovaná poté změnila své rozhodnutí ze dne 3.9.2010 tak, že žalobci náleží od 20.10.2010 invalidní důchod pro invaliditu I. stupně ve výši 6.154,- Kč měsíčně a od 1.1.2011 ve výši 6.370,- Kč měsíčně. Dalším rozhodnutím ze dne 18.10.2012 tento důchod žalobci od 20.12.2012 snížila na částku 6.243,- Kč měsíčně a k námitkám žalobce toto rozhodnutí rozhodnutím ze dne 14.2.2013 zrušila a řízení zastavila. Měla-li žalovaná za to, že žalobci nenáleží za dobu od 20.10.2010 do 19.8.2011 invalidní důchod ve výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně a nikoliv ve výši invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně, měla rozhodovat o doplatku za toto období podle čl. II., bodu 13, věty první zákona č. 306/2008 Sb. V odůvodnění se pak měla vypořádat s otázkou, proč se tento doplatek žalobci poskytuje za dobu pouze od 20.10.2010 do 19.8.2011.

Rozhodnutím č. II. pak žalovaná opřela ve výroku o ustanovení § 56 odst. 1, písm. c) zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění, podle něhož zjistí-li se, že důchod byl přiznán nebo byl vyplácen ve vyšší částce než v jaké náleží nebo byl přiznán nebo se vyplácí neprávem, důchod se sníží nebo odejme, nebo jeho výplata se zastaví, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byl vyplácen. Ani toto zákonné ustanovení není s ohledem na důvod snížení invalidního důchodu žalobce v tomto případě přiléhavé, neboť tímto rozhodnutím žalovaná opět vycházela ze znění čl. II. bodu 13, věty první zákona č. 306/2008 Sb., podle kterého minila snížit žalobci invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně poskytovaný dosud ve výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně. Nešlo tedy o úpravu invalidního důchodu, který byl vyplácen doposud ve vyšší částce než náležel nebo byl přiznán nebo byl vyplácen neprávem. Kromě toho je zcela nelogické datum, že

se tento důchod snižuje od data 20.10.2013, tj. od nejbližší splátky důchodu, když žalobci, jak je uvedeno v odůvodnění tohoto rozhodnutí, náleží invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši 6.140,- Kč, již od 20.8.2011 a ve výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně mu byl vyplácen jen do tohoto data (tedy nikoliv až do vydání rozhodnutí žalované č. II. ze dne 9.9.2013).

S ohledem na výše uvedené krajský soud obě uvedená rozhodnutí žalované zrušil pro vady řízení v souladu s ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. a věc jí vrátil k dalšímu řízení podle odst. 4 téhož ustanovení. Žalovaná vydá nové rozhodnutí o námitkách žalobce, které napraví pochybení výše uvedené v rozhodnutích č. I. a č. II. ze dne 9.9.2013 tak, aby tato rozhodnutí měla náležitosti stanovené ust. § 68 zákona č. 500/2004 Sb. V novém rozhodnutí o úpravě důchodu žalobce podle čl. II., bodu 13, věty první zákona č. 306/2008 Sb. pak řádně odůvodní počet splátek invalidního důchodu ve výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně žalobci dodatečně přiznaný.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když v řízení úspěšnému žalobci vznikly náklady na cestovním osobním automobilem k jednání krajského soudu z Havířova do Ostravy a zpět ve výši 65,- Kč za spotřebu nafty podle ust. § 4 písm. c) vyhlášky č. 435/2013 Sb. při ceně nafty 36,- Kč za 1 litr, spotřebě 6 litrů na 100 km a při ujetých 30 km. Ostatních nákladů se žalobce výslovně vzdal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 24. července 2014

Za správnost vyhotovení:

Jana Valošková

JUDr. Petr Indráček v.r.

samosoudce